

Pau Coya Santandreu

KRYPTONITA

PERSONATGES

PARE IGNASI, trenta-pocs anys. Especialista en teràpia reparativa i orgullós *exgai* reformat. La conversió. La penitència. L'engany.

GERMANA ÀGUEDA, vint-i-molts anys. Fidel servidora compromesa al pla de Déu. La mare sense fills. L'amant en celibat.

J, vint-i-pocs anys. L'intern turmentat. El pes de la creu que porta no el permet progressar. La fe. La convicció. La resistència.

S, denou anys. L'intern nouvingut que fa trontollar els ciments de la institució. La rebel·lia. La venjança. La temptació.

ESPAIS

Tota l'acció transcorre a diferents llocs d'un mateix espai: una institució religiosa ubicada a les afores, aïllada de la civilització. Hi diferenciam:

- La cambra d'S.
- La cambra de J.
- El despatx del PARE IGNASI.
- La sala de teràpies.
- El menjador.

TEMPS

Atemporalitat relativa. Darrer quart del s. XX o principis del s. XXI.

ESCENA I:

LA GÀBIA DE LA MORT.

S'inicia la projecció d'un anunci publicitari a l'estil telebotiga americana, amb cert caràcter èpic. És gairebé ridícul. En pantalla, apareix el PARE IGNASI. S'adreça a càmera. De fons, sona el clàssic tema principal de Superman, de John Williams.

PARE IGNASI: Confusió? Culpabilitat? Penediment, ansietat... Por? No pateixis més. L'homosexualitat té sortida i *jo* puc ajudar-te. Soc el Pare Ignasi Abat, especialista en teràpia reparativa i orgullós exgai reformat. Amb el programa de reorientació sexual *Kryptonita*, et convertiràs en el superheroi que sempre has desitjat ser. El canvi és possible i comença avui mateix. Posa't la capa i vola cap a Déu.

Durant la projecció, apareix en escena el PARE IGNASI. Observa l'anunci, d'esquenes al públic. Quan acaba, s'hi gira i s'hi adreça directament.

PARE IGNASI: Quedi constància en acta que si xerr és tan sols perquè el meu advocat així m'ho ha aconsellat. Però no servirà de res. O sí? Conec aquestes mirades. Mirades condemnatòries. N'estic acostumat. Podria mentir. Podria assegurar que les coses s'estaven fent bé. Que teníem un programa clar. Un programa que funcionava. Un programa d'èxit. Podria fingir. N'estic acostumat. Però no serviria de res. O sí? Conec aquestes mirades. «La misericòrdia triomfa sobre el judici»¹. I una merda. Vosaltres ja heu dictat sentència. En un acte de defensa us escopiria que a mi només em jutjarà l'Altíssim quan m'arribi el dia. Però ja no m'ho crec ni jo. M'ha abandonat. I reconec el moment precis en què ho vaig permetre.

¹ Jaume 2 : 13

Mira al fons de platea, convidant al públic a girar-s'hi per veure com entra S i es dirigeix cap a l'escenari. Vesteix roba informal: una camiseta desgastada, uns texans i una jaqueta oberta amb la caputxa posada. Porta una maleta d'esport penjada d'una espatlla. La GERMANA ÀGUEDA espera per rebre'l. El PARE IGNASI surt d'escena.

GERMANA ÀGUEDA: Benvingut, S. Si m'acompanyes, et conduiré a la teva cambra. Hi trobaràs una vestimenta més adient al decòrum. Has pogut llegir el nostre programa? Coneixes el nostre funcionament?

Silenci.

GERMANA ÀGUEDA: Les camisetes sense màniga i qualsevol peça de roba cenyida estan terminantment prohibides. Els calçons seran sempre amples i us arribaran als turmells. Una vegada a la setmana recolliré personalment la bugada. Hauràs de deixar al cistell la roba bruta, així com també llençols, flassades i tovalloles.

Fa una pausa esperant algun tipus de reacció per part d' S, però ell la ignora. Ella continua afable, sense donar importància a l'actitud del nou intern.

GERMANA ÀGUEDA: Pel que fa a la distribució horària, ens llevam amb l'albada i santificam el dia en dejú. Posteriorment, trobaràs desdijuni al refectori. Després, teniu les sessions de teràpia grupal i un espai d'esbarjo i esport destinat a teixir fraternitat amb els altres interns. El dinar serà després de l'Àngelus i, en acabat, es succeiran la teràpia diària de caràcter individual i temps per a la higiene personal abans del sopar i dels resos vespertins. A partir de les deu i mitja, pregam silenci absolut per a facilitar el repòs de tota la comunitat. Tens alguna pregunta?

S roman en silenci i la GERMANA ÀGUEDA li agafa la maleta.

S: Eh, però què fas?

GERMANA ÀGUEDA *obr la maleta i hi fica la mà: És rutina protocol·lària revisar les pertinences dels nous interns i procedir a la confiscació provisional de tots aquells objectes... (Treu de la maleta un còmic. Superman i la gàbia de la mort. El fulleja. El sacseja. El deixa damunt el llit.) ...que puguin ser contraproductes durant el procés... (Ara treu de la maleta unes sabatilles de ballet.) ...o que puguin alimentar la teva confusió de gènere. (Es queda les sabatilles, amb la consegüent incredulitat i impotència d' S.)* Molt bé, sembla que és tot. Et deix uns minuts perquè et canviïs la roba i t'acabis d'instal·lar. Novament, benvingut, S.

La GERMANA ÀGUEDA abandona la cambra amb les sabatilles i S es comença a desvestir i a posar-se el pijama amb resignació.

GERMANA ÀGUEDA: Animeta... El dia que arriben mai puc evitar que se'm desperti aquest instint, com un foc que em cala per dintre i em descendeix fins el ventre des del pit. No aconsegueix discernir els motius que l'evoquen. Potser és la fragilitat dels seus cossos, la brutor de les seves ànimes o la desesperació de les seves mirades. La tendresa d'una mare que no ha conegut mai el seu fill. L'espurna de desig salvatge de l'amant que roman en celibat. El dia que arriben mai puc evitar demanar-me per enèsima vegada què hagués estat de mi si Vós mai m'haguéssiu elegit.

S es deixa caure al llit, dessolat. Observa la seva cambra durant uns segons. Agafa el còmic i el comença a llegir en veu alta. Des de la seva cambra, J, qui havia estat dormint des de l'inici de l'obra i just s'acaba de despertar, l'escolta amb interès. Reconeix les paraules que llegeix S des de l'altra paret. És el seu còmic preferit. L'ha llegit tantes vegades que el podria recitar de memòria.

S llegeix: Ni les bales, ni el foc, ni la dinamita. Ni tan sols una bomba termonuclear pot ferir el magnífic home d'acer. Només una substància pot matar-lo. (J s'hi afegeix.) La kryptonita. El nostre superheroï posseeix un element que actua en la seva contra: el plom! Però quan l'inframón troba una manera per destruir aquesta única protecció, Superman es troba a la seva pròpia mercè a... LA GÀBIA DE LA MORT...²

Sriu irònicament i tanca el còmic.

ESCENA 2:

QUAN SOC FEBLE ÉS QUAN SOC REALMENT FORT.

La GERMANA ÀGUEDA fa sonar una campaneta. En sentir-la, J i S surten de les seves cambres. El primer, de manera decidida. El segon, amb reticència. Es dirigeixen a la sala de teràpia grupal. Surt el PARE IGNASI.

PARE IGNASI: Germans. Us don les gràcies un dia més per la vostra voluntat de servir. (*Quan veu S, li canvia la cara totalment. Intenta dissimular i recompondre's.*) Molt bé. Orem.

De manera progressiva, comença a sonar música synth-pop dels anys vuitanta. Es va intensificant a mesura que avança l'oració. La GERMANA ÀGUEDA i J responen amb fervor les paraules que recita el PARE. S roman en silenci.

² cf. BINDER, O. (1969, June). *The Cage of Doom* (Action Comics, No. 377) [Comic book]. DC

PARE IGNASI: Vós que heu estat enviat per confortar els cors penedits: Senyor, teniu pietat.
Vós, que heu vingut a cridar els pecadors: Crist, teniu pietat.
Vós, que seis a la dreta del Pare, intercedit per tots nosaltres: Senyor, teniu pietat.

El PARE IGNASI fa un senyal amb el cap a la GERMANA ÀGUEDA per a donar-li pas. Agafa les regnes de la teràpia.

GERMANA ÀGUEDA: Manteniu els ulls tancats. Sentiu el poder de la terra ascendent pels vostres peus, dirigint-se i escampant-se per tot el vostre cos. Preneu consciència de la vostra respiració. Inspirau. Expirau. Inspirau. Expirau. Repetiu amb mi: «Quan soc feble és quan soc realment fort.»³ *(El PARE IGNASI i J ho repeteixen.)* Cercau la llum del món i no ensopegareu.⁴ Inspirau. Expirau. Inspirau. Expirau. «Quan soc feble és quan soc realment fort.» *(El PARE IGNASI i J ho tornen a repetir. La música es va tornant més i més intensa, acompanyant el camí cap a un moment gairebé de clímax total.)* Preparats? I un. Dos. Un, dos, tres i...

Amb un moviment subtil, la GERMANA ÀGUEDA es desferma la faldilla i queda amb el que sembla una mena de body esportiu. S'ha convertit en instructora d'aeròbic. J segueix la coreografia amb determinació davant l'atònita mirada d'S. El PARE IGNASI ho observa tot amb orgull, alhora que interpel·la S amb la mirada perquè hi participi. De sobte, la música torna menys intensa i finalitza l'exercici físic.

GERMANA ÀGUEDA: Ara mirau l'home que teniu al costat. Acostau-vos-hi. Atreviu-vos a mirar-lo de prop. *(J fa una passa cap endavant.)* Mirau el seu aspecte extern. La seva façana. El podeu veure de veritat? Acostau-vos una mica més. *(Pressionat, S es col·loca davant de J. Es troben cara a cara, molt prop l'un de l'altre. És tens i incòmode per a tots dos.)* Mirau-lo fixament als ulls. Mirau el seu cor. La seva ànima. Mirau més enllà. Hi podeu veure les seves pors? Les seves febleses? La creu que porta?

S i J s'aguanten la mirada durant uns segons. Veeuen reflectits en els ulls de l'altre tots els propis fantasmes. J accelera la seva respiració, pres del pànic que li està provocant aquesta situació. Sense apartar-li la mirada, acaba empenyent S amb virulència i el fa caure al terra. La música cessa. J entra en un estat d'alienació total.

J: Jo? No. No el conec. No. No vaig amb ell. Vos heu confós. De veres. No em faceu mal. Per favor. Que no. Que no soc com ell. No soc com ell. No. De veres. No soc com ell. No *vull* ser com ell. No. Vos heu confós. No el conec. De veres. *(La GERMANA ÀGUEDA se li acosta i li ofereix una píndola. J se la pren mentre parla i es va tranquil·litzant.)*

³ 2 Corintis, 12 : 10

⁴ cf. Joan 11 : 9

No soc com ell.

No vull ser com ell.

No soc...

No vull...

No puc.

Ser. Ell.

ESCENA 3:

LA CREU.

El PARE IGNASI seu al seu despatx. Entra J, capcot, sota els efectes dels ansiolòtics.

PARE IGNASI: Endavant, J. Estàs més tranquil? Me n'alegr. *(Agafa un bolígraf i una llibreta.)* Us coneixíeu d'abans?

Silenci. J es mostra dispers i evita el contacte visual amb el PARE.

PARE IGNASI: A n'S. El coneixies?

J: No ho sé. L'he confós. Supòs.

PARE IGNASI: Amb ell?

J: —

PARE IGNASI *cerca a la llibreta*: Amb en... David?

J: Ho sé, es ridícul... Però ho he vist als seus ulls.

PARE IGNASI: —

J: La meua creu reflectida.

Silenci breu.

PARE IGNASI: És natural sentir-se afligit després d'una experiència tan colpidora com la que vares viure. És part del procés del dol. *(Pausa.)* Però no et pertany el pes d'aquesta creu, fill. *(Pausa.)* Parla'm d'en David. A la darrera sessió em vares confessar que l'admiraves.

J: L'idolatrava. Ell... era capaç de convertir el meu lament en dansa.⁵ Quan ballava, jo no me podia estar de contemplar-lo. L'espectador incondicional. El fanàtic de la primera fila. Mentrestant, jo em feia petit davant d'ell i secretament no podia evitar desitjar... És igual.

PARE IGNASI: No, no és igual. Què és el que no podies evitar desitjar, J?

J: No podia evitar desitjar... semblar-m'hi. Ni que fos una mica.

PARE IGNASI: Diries que l'estimaves?

J: Vaig arribar a pensar que el seu amor era més meravellós que l'amor de les dones...⁶ Però ara ja no ho sé.

PARE IGNASI: En casos com el teu, és comú confondre aquests sentiments. A vegades les persones tendim a projectar les nostres frustracions en altres que s'acosten més a allò que vertaderament volem arribar a ser. En el fons no l'estimaves sinó que més bé...

J *interromp*: L'envejava. (*Pausa breu.*) Però ara soc aquí.

PARE IGNASI: Sí, J. Ara ets aquí.

J: Només vull alliberar-me.

PARE IGNASI: De la culpa, de la pèrdua o del desig?

J: De la meva creu, Pare.

Silenci breu. El PARE IGNASI revisa la seva llibreta.

PARE IGNASI: Vares continuar experimentant encontres amb altres homes. No és així?

J: —

PARE IGNASI: Hi haurà més alegria en el cel per un pecador penedit, que no pas per norantanou justos que no tenen necessitat de penediment.⁷

J: De la majoria, no en record ni els rostres. Només sé que no eren ell.

PARE IGNASI: —

J: Mai en tenia prou, Pare. Hi havia nits que em desvetllava a causa d'una set que s'apoderava de mi. Com una força diabòlica que m'era superior i incontrolable. Un esperit pernicios que desallotjava la meva ànima i ocupava el meu cos buit i feble. M'alçava del llit sense que m'hi pogués resistir. I me treia al carrer.

PARE IGNASI: Si algú camina de nit, ensopega, perquè no hi ha llum en ell.⁸

J: I jo, com un autòmat incapaç de dirigir el meu propi moviment, m'entregava a les tenebres a la recerca d'uns llavis, d'una llengua, d'un cos que pogués saciar aquesta set immensa. I

⁵ cf. Salms, 30 : 11

⁶ cf. 2 Samuel, 1 : 26

⁷ cf. Lluç, 15 : 7

⁸ Joan, 11 : 10

a vegades el meu esperit esdevenia fort i aconseguia tornar a casa sense cometre iniquitat.
Però d'altres...

PARE IGNASI: Queies en temptació.

J: Tot semblava tan il·lusori que sovint creia haver-ho somniat.

PARE IGNASI: I quan despertaves?

J: La set s'havia aturat. Però restava la buidor.

PARE IGNASI: Aquesta buidor de què parles només la podràs omplir amb l'amor de Déu.

J: No vull acabar com ell, Pare. No vull acabar com en David.

PARE IGNASI: Tranquil, J. Se't veu un home just i has elegit el bon camí. Només et cal el valor de posar-te la capa. *(Es somriuen amb tendresa.)* Ho podem deixar aquí per avui.

J: Gràcies, Pare.

PARE IGNASI: Descansa.

A la sortida, J es creua amb la GERMANA ÀGUEDA, qui just entra al despatx. Ella el mira amb condescendència.

GERMANA ÀGUEDA: Com el veieu?

PARE IGNASI: És un cas complicat. L'hauem de vigilar de prop.

GERMANA ÀGUEDA: D'acord, Pare.

PARE IGNASI: Germana.

GERMANA ÀGUEDA: Sí, Pare?

PARE IGNASI: Augmenti-li la dosi.

GERMANA ÀGUEDA: Sí, Pare.

La GERMANA ÀGUEDA surt d'escena i prepara la medicació. S dorm. El PARE IGNASI roman pensatiu, amb la mirada perduda, de cara al públic. S'hi adreça.

PARE IGNASI: Certament, hauria d'haver vigilat millor. Després d'aquella jornada, alguna cosa trontollà dins meu. L'arribada d'S, el nou intern, qui portà també els meus propis fantasmes dins el seu equipatge, tampoc facilitava les coses. Tornaren. Els dubtes. Els dimonis. La creu. Però ens devíem al pla de Déu.

La GERMANA ÀGUEDA entra a la cambra de J, qui resta assegut amb el cap entre els seus genolls, turmentat. Al mateix temps, el PARE IGNASI s'agenolla i resa. Les dues escenes se sobreposen. Sona música eclesiàstica. Un orgue, una coral. Es crea una atmosfera fosca, gairebé tenebrosa.

PARE IGNASI: No m'apagueu la llum, Pare.

GERMANA ÀGUEDA: Defensau el feble i l'orfe.⁹

PARE IGNASI: Em pos a les vostres mans.¹⁰

GERMANA ÀGUEDA (*mentre li subministra una píndola a J*): Feis justícia a l'afligit i al desvalgut.

PARE IGNASI: Feis de mi el que vulgueu.

GERMANA ÀGUEDA (*acaricia el cap de J de manera maternal, amb consol*): Alliberau el dèbil i el necessitat.

PARE IGNASI: Estic disposat a tot.

GERMANA ÀGUEDA: Deslliurau-los de la mà dels malvats.

PARE IGNASI: Perquè la vostra voluntat es compleixi en mi i en totes les criatures.

GERMANA ÀGUEDA: No saben ni comprenen, caminen a les fosques. Tots els fonaments de la terra es commouen. (*J es queda adormit. Ella surt de la cambra.*)

PARE IGNASI: No desig res més. (*S'aixeca i surt.*)

ESCENA 4:

KAL-EL.

El matí següent. S balla concentrat a la seva cambra. Creu estar tot sol. J s'acosta a la porta amb delicadesa i sigil·li, gairebé hipnotitzat pels moviments d'S, sense que aquest se n'adoni. Quan es topa amb J, perd l'equilibri i cau.

S: Hòstia, tio. Si no me mata aquest lloc, ho faràs tu!

J: No era la meva intenció espantar-te. Perdó.

S: Què hi fas, aquí?

J *avergonyit*: Te mirava. Ho fas molt bé. (*Li estén la mà per ajudar-lo a aixecar-se, però evita el contacte visual amb ell.*)

S (*s'aixeca tot sol*): Gràcies.

J: I per allò d'abans... També et vull demanar perdó. No sé què m'ha passat.

S: Ja ho pots ben dir. Vaja volada.

⁹ Salm 82 : 3-5

¹⁰ cf. *Oració d'abandonament*, Foucauld, C.

Silenci incòmode. S aprofita per començar a fer estiraments al terra, esperant que J capti la indirecta i se'n vagi.

J: S. No és així?

S: Eh. Supòs. O al menys així m'han batiat aquí.

J: J. *(Somriu amb timidesa.)* Per cert. Aquí no veuran amb bons ulls que et mostris d'aquesta manera. Potser et convindria vigilar una mica.

S: Ja m'he amagat prou durant tota la meva vida. A més, si no entrén cada dia, no passaré les proves.

J: Quines proves?

S: Dilluns me present a unes audicions per optar a una beca per estudiar dansa a una escola de prestigi. Qualsevol me va bé, la veritat. Qualsevol. Sempre i quan sigui molt lluny d'aquí. I sobretot, molt lluny de mon pare. *(Mitja rialla.)* Me mor de ganes de veure la cara d'aquell cabró quan m'agafin. Perquè m'agafaran. Per això no puc perdre ni un sol dia d'entrenament.

J: Sí que t'ho prens seriosament.

S: És l'única manera que tenc de fugir de tota la merda que m'envolta. *(S'aixeca del terra.)*

J: Però... Creus que te donaran l'alta tan aviat? Jo només duc aquí quaranta dies i sembla que va per llarg.

S: Només!? *(Per a ell mateix.)* No m'estranya que se t'estigui anant l'olla...

J: Com dius?

S: No, res.

Silenci.

J: El Pare Ignasi diu que estic fent grans progressos.

S: —

J: Potser en uns mesos podré tornar a casa.

S: En uns mesos!?

Silenci. S no s'ho pot creure. Mesos. Incomodat per la presència de J i per la informació que li acaba de donar, cerca el còmic de Superman i comença a fullejar-lo.

J: Superman i la gàbia de la mort!

S: —

J: El pare Ignasi diu que tots tenim un superheroi dedins. Només ens cal el valor de posar-nos la capa.

Silenci. S continua fullejant el còmic, ignorant J. Es comença a impacientar. No en vol saber res, de tot això. Vol que J marxi. Vol estar tot sol.

J: T'has fixat mai com la història de Superman està plena de referències bíbliques?

S esclata: Sí, i tant! Està basada en la Verge Maria i les seves aventures, no te fot? (J acota el cap avergonyit. S reconeix que s'ha passat de la ratlla.) Ah, que ho dius de veres.

J fa el conat de marxar: Sí. Bé, és igual.

S: No, espera. Perdona. Què vols dir?

J: Te'n rius de mi.

J fa mitja volta i surt de la cambra.

S: J! Va, vine! Seu amb mi.

J es gira, el mira i roman en silenci.

S: Ara tenc curiositat. Explica-m'ho. Per favor.

J: Segur?

S somriu, fa que sí amb el cap i amb un gest amb la mà el convida a seure al seu costat.

J: Si insisteixes... (J seu al llit i canvia progressivament d'estat, cap a l'enfòria). Bé. Per començar, Superman neix al planeta Krypton, i els seus pares, Jor-El i Lara li posen de nom Kal-El. Kal-El. En hebreu, la veu de Déu. Jor-El i Lara l'envien a la Terra dins una nau espacial quan és només un bebè per salvar-lo de la destrucció del planeta i, per tant, de la seva mort.

S: I?

J (com si fos evident el que diu): Moisès! L'alliberador del poble d'Israel! Els seus pares el dipositen dins una senalla al riu Nil per evitar que el Faraó el mati!

S: A veure, a veure, a veure. Moisès va separar les aigües, és cert. Però d'aquí a comparar-lo amb un superheroi... Que jo sàpiga no tenia... jo què sé... superforça. O sí?

J: Tens raó. Moisès no. A qui Déu li atorga precisament aquest do és a Samsó. Samsó pot esquarterar un lleó amb les seves pròpies mans, esfondrar una casa sencera...

S: Però tot i això és vulnerable.

J: Exacte. La seva kryptonita. Quan Dalila li talla els cabells...

S: Perd la seva força.

J: Es debilita.

Silenci còmplice. Es miren i fan mitja rialla.

J: Coneixes l'Antic Testament.

S: I tu ets un *friki* de Superman.

Entra la GERMANA ÀGUEDA amb un tassellet blanc a la mà. J s'aixeca d'un bot.

GERMANA ÀGUEDA: J, ets aquí. Com et trobes?

J: Millor, germana. Moltes gràcies.

GERMANA ÀGUEDA: Estic contenta. I tu, S? Més còmode?

S: —

GERMANA ÀGUEDA: Aquí tens la teva dosi.

S: La meua què?

GERMANA ÀGUEDA: Una petita ajuda perquè no se't facin massa costa amunt els primers dies.

Confós, S cerca la complicitat amb J, però no la troba. Vacil·la, però acaba agafant el tassellet.

GERMANA ÀGUEDA *somriu forçosament*. Va, que no tenim tot el dia.

S examina el contingut del tassellet. Hi treu una píndola verda. La mira. Temorós, sota l'atenta mirada de J i la GERMANA ÀGUEDA, finalment se la introdueix dins la boca i se l'envia.

GERMANA ÀGUEDA: A veure aquesta boqueta? (*S l'obr i la GERMANA comprova que, efectivament, no hi ha rastre de la píndola. Somriu.*) Bon minyó. A vegades els nous interns es resisteixen una mica. Però ja veuràs, et sentiràs millor. Per cert. El Pare Ignasi t'espera al seu despatx.

S marxa cap a la sala de teràpia, amb una mescla de resignació, ràbia i impotència. La GERMANA ÀGUEDA i J romanen a l'habitació. Ella comença a canviar els llençols i J l'ajuda.

ESCENA 5:

DESAFECCIÓ DEFENSIVA.

El PARE IGNASI espera impacient i visiblement nerviós al seu despatx. Arriba S i fa un esforç per dissimular i recompondre's.

PARE IGNASI: Per favor, seu.

S roman dret i en silenci.

PARE IGNASI: Com vulguis. *(Obr la seva llibreta i comença a prendre-hi nota.)*

S: Des de quan et dediques a salvar pecadors, Ignasi?

PARE IGNASI: Pare Ignasi, aquí dedins.

S: Ja em disculpareu l'atreviment, Pare, però no me puc aguantar la curiositat.

PARE IGNASI: Que no et desviï de la veritat el record que puguis guardar de mi, S. Perquè això funcioni, has de deixar que sigui jo qui faci les preguntes.

S: Vaja... Idò no me sembla massa just. Segons tenc entès, és crucial pel pacient que el terapeuta mostri proximitat i empatia. No és així? *(Col·loca la cadira amb el respall al front. S'hi asseu de manera desafiant.)* Respon i respondré. En igualtat de condicions.

PARE IGNASI: Vens amb els deures fets.

S: Ja que se m'ha privat de veu, com a mínim tenia dret de conèixer bé el tipus de manicomi on mon pare ha decidit empresonar-me. No?

PARE IGNASI: I la teva mare, què en diu?

S: Encara no has respost a la meva pregunta.

Pausa breu.

PARE IGNASI: Farà ara uns cinc anys que vaig entrar dins l'ordre. I devers dos que dirigesc la institució. Et toca.

S: La meva mare tampoc té veu.

Pausa breu.

S: I aquí tothom té coneixement de les coses que feies?

PARE IGNASI: Només he de retre comptes a Déu, jo. Et fa pena?

S: Qui?

PARE IGNASI: La teva mare.

S: S'ha acostumat al captiveri del seu segrestador. Sí. Me'n fa. Molta.

PARE IGNASI: Parla'm de la teva relació amb el teu pare.

S: Uau. Això és tot el teu arsenal, Sigmund? També m'analitzaràs els somnis?

PARE IGNASI: És una qüestió important per enfocar el tractament.

S: Me toca fer pregunta.

PARE IGNASI: N'acabes de fer dues.

S: Ja no vull jugar més.

L'escena es desdobla. Tornam a la cambra de J, on la GERMANA ÀGUEDA i ell han estat canviant els llençols. Ara, ella sosté una Bíblia oberta a les mans, i mira J expectant.

J (*pensant*): Marc. 14. Versicle... 18.

GERMANA ÀGUEDA: Correcte! És increïble! Potser t'hauem de dur a la televisió amb aquest talent que tens.

J: Tampoc n'hi ha per tant.

GERMANA ÀGUEDA: No siguis modest. (*Pausa breu. Es somriuen.*) Una més? (J assenteix amb el cap. Tanca la Bíblia i en recorr les fulles amb el dit polze, deixant passar ràpidament les pàgines.) En voler.

J *espera uns segons*: Ja.

GERMANA ÀGUEDA: Molt bé. Preparat? (*Obr la Bíblia a la pàgina que l'atzar ha decidit. Llegeix entusiasmada.*) «I Jesús respongué i digué: Un home baixava de Jerusalem a Jericó, i va caure entre uns... lladres que... el van despollar, el van ferir i...» (*Tanca la Bíblia ràpidament, incòmoda.*)

J: «El van despollar, el van ferir i se'n van anar deixant-lo mig mort.» Lluc 10, versicle 30. La paràbola del bon samarità.

GERMANA ÀGUEDA: Sí... Correcte.

J: «I per coincidència baixava un sacerdot per aquell camí i en veure'l, va passar de llarg per l'altre cantó.»

GERMANA ÀGUEDA: J, deixa-ho fer.

J: «I també un levita, igualment, en arribar prop d'aquell lloc, el va veure i va passar de llarg per l'altre cantó.»

GERMANA ÀGUEDA: J, per favor.

J: «Però un samarità que viatjava pel camí, arribà a prop seu i, en veure'l, en va tenir compassió.» (*Seu derrotat al llit.*) Compassió. (*La GERMANA ÀGUEDA seu al seu costat.*)

GERMANA ÀGUEDA: No pots continuar turmentant-te d'aquesta manera.

J: Vaig fugir, Germana. El vaig abandonar.

GERMANA ÀGUEDA: —

J: Com se suposa que he de seguir les passes de Déu si, en lloc de ser el samarità, me comporto com el levita?

GERMANA ÀGUEDA: Déu és precisament qui t'ha portat fins aquí. No ho oblidis, J. «Reconeix-lo en els teus camins, i ell adreçarà els teus senders.»

Silenci. La GERMANA ÀGUEDA el mira esperant complicitat, amb intenció d'animar-lo a continuar el joc.

J *sospira*: Proverbis 3, versicle 6.

GERMANA ÀGUEDA *somriu*: Entenc el teu pesar, J. Però saps una cosa? On hi ha penediment és perquè hi ha voluntat de canvi. I si ens equivocam és perquè, per damunt de tot, som humans. Fets a la seva imatge i semblança... Les ànimes com la teva i com la meva... Aquestes són les preferides del Senyor. Les ànimes ferides a les quals cal vessar oli i vi per reparar-les.

J: —

GERMANA ÀGUEDA: Déu ja t'ha perdonat. I estic convençuda que en David també. Fins quan penses seguir amb aquesta penitència absurda que només tu t'has imposat?

Tornam al despatx del PARE IGNASI. S continua enfurrunyat per haver perdut el joc que ell mateix havia proposat.

PARE IGNASI: Pel que sé, el teu pare entrena els cadets d'un equip regional de futbol. És així? (*Breu pausa. S no respon.*) Fa uns anys el solies acompanyar als entrenaments.

MARE D'S *en off*: No vas amb el pare, avui?

S: No m'hi vol.

PARE D'S *en off*: M'avergoneix aquesta criatura.

S: Jo hi vull anar, mare.

MARE D'S *en off*: Va, du-te'l. Li anirà bé.

PARE D'S *en off*: No en vol saber res, de la pilota. Només roman allà com un estaquirot. Te dic que ens ha sortit ben floreta.

MARE D'S *en off*: No li diguis això.

PARE D'S *en off*: Sí, tu continua amagant-lo davall de les teves faldilles. L'estàs castrant.

MARE D'S *en off*: —

PARE D'S *en off*: Com no espavili aviat, el tancaré on el facin tornar un home de profit. No consentiré que un afemellat visqui sota el meu sostre.

PARE IGNASI: Per què no hi jugaves?

S: Sempre m'ha atret més la dansa.

PARE IGNASI: Però volies anar als entrenaments... Intentaves connectar amb el teu pare. Encaixar dins el seu món.

S: Saps? El futbol sempre m'ha semblat un esport molt estimulant. De veure, és clar. A tu no, Pare?

PARE IGNASI: A què et refereixes?

S: Tot aquell excés de... testosterona. M'intimidava damunt la gespa, però observar aquell joc des de la grada, des d'una distància prudent, em produïa... excitació. No sé si m'entens. No portava el recompte de gols, però celebrava cada un d'ells. Ho feia per dissimular el que vertaderament me cridava l'atenció. Saps què era?

PARE IGNASI: Tu diràs.

S: La indumentària xopa, totalment aferrada per mor de la suor. Des del meu seient jugava a imaginar totes les zones d'aquells cossos pubescents i efervescent, desconeguts i misteriosos. Amb no gaire esforç era capaç de visitar mentalment cada racó i cada apèndix. Cada múscul en tensió. Fins que no hi quedés cap secret per descobrir. I em divertia, també, jugar a evitar que se'm notés la... *(es mira l'entrecreix)* reacció. Ja saps.

PARE IGNASI *(visiblement nerviós)*: Si el teu ull dret et fa caure, arrenca-te'l i llença'l lluny de tu.¹¹

S: Després, m'enginyava qualsevol excusa per entrar dins els vestuaris mentre els jugadors es dutxaven. L'aigua corria i jo no podia evitar deixar-me encisar per la barreja d'olors. Les aixelles. Els calcetins. Els desodorants. El sabó. Tot plegat. Aquella olor de... mascle. *(Pausa.)* I allà, a les dutxes, aquells cossos abans imaginats ara tornaven reals i palpables. Totalment despulats, davall el raig d'aigua, i davant els meus dos ulls perfectament funcionals. Al meu abast.

¹¹ Mateu 5 : 29

PARE IGNASI: Al teu abast?

S: Sí, al meu abast. Resulta que dins aquell microcosmos de masculinitat hegemònica, jo no era l'únic curiós amb els sentits aguditzats.

El PARE IGNASI tanca la llibreta violentament, en un intent de calmar els nervis, imposar-se i dominar la situació. S torna a seure, orgullós d'haver fet perdre els papers al terapeuta.

PARE IGNASI: Cal que treballis la teva desafecció defensiva.

S: La meua què?

PARE IGNASI: És evident que necessites aprendre a construir relacions sanes i de confiança amb altres homes. Relacions d'intimitat no eròtica. És prioritari per començar el teu procés.

S: A tu t'ha funcionat, no?

Silenci breu.

PARE IGNASI: De moment, treballaràs amb en J.

S: Amb el pirat?

PARE IGNASI: No és cap pirat. I li vendrà bé la teua ajuda. Els dos necessitau models de referència positiva. Hem acabat per avui.

S s'aixeca de la cadira de manera airada i fa mitja volta per marxar.

PARE IGNASI: S. Una cosa més. *(Li mostra les sabatilles de ballet.)* Demostra que te les mereixes, i tornaran a ser teves.

S es fa el senyal de la creu amb la mà en forma de befa i marxa. El PARE IGNASI baixa la mirada i roman assegut a la cadira, mirant la llibreta pensatiu, neguitós. Entra la GERMANA ÀGUEDA.

GERMANA ÀGUEDA: No em plau aquest jove, Pare.

PARE IGNASI: No ens correspon a nosaltres el judici d'aquests pobres d'esperit.

GERMANA ÀGUEDA: Només pens en veu alta. No crec que la seva actitud faci bé als altres interns.

PARE IGNASI: Sé el que em faig.

GERMANA ÀGUEDA: No dic el contrari. Només dic que si vol marxar, idò que marxi.

PARE IGNASI: —

GERMANA ÀGUEDA: Ens portarà problemes.

PARE IGNASI: Germana. S'està extralimitant en les seves funcions. Cenyeixi's a les seves tasques i deixi de qüestionar les meves praxis.

GERMANA ÀGUEDA: Sí, Pare. Us deman disculpes.

PARE IGNASI: Ara, marxi.

GERMANA ÀGUEDA: Sí, Pare.

ESCENA 6:

VERITAT O REPTE?

S'es escenifica de manera simbòlica el pas dels dies, i amb ell, l'apropament entre J i S i el distanciament i creixent hostilitat entre el PARE IGNASI i la GERMANA ÀGUEDA. Totbom duu a terme les seves rutines, sense sortir dels seus espais. J resa, pensa, plora. S llegeix, balla, dorm. En un moment donat, S i J es dirigeixen a la sala de teràpies. Al mateix temps, el PARE IGNASI i la GERMANA ÀGUEDA paren taula al menjador aliens al que passa entre els interns. S li col·loca una bena als ulls i, durant uns segons, el guia amb la veu. És un joc de confiança. S fa un crit per espantar J de broma, però ell ni s'immuta. Riuen. Durant la conversa, J continua amb la bena als ulls, caminant per la sala, seguint la veu d'S.

S: Ho podries haver fingit.

J: El què?

S: Que t'espantava. Podries haver fingit que t'espantava, tio.

J: És que no m'has espantat.

S: M'has deixat fatal.

J: No. M'has espantat fatal.

S: Pf. (*Silenci breu.*) Ah, ja ho entenc! Els homes de veres no en tenen mai, de por, no?

J: No és això.

S: Idò?

J: —

S: Tens por o no, home de veres?

J: Evit tenir-ne.

S: Què vols dir que evites tenir-ne?

J: Encara que camini en la vall de l'ombra de la mort, Ell és amb mi, i la seva vara de pastor em reconforta.¹²

S: Ja hi tornam a ser.

J: Amb què?

S: Però és que no ho veus?

J: —

S: El pastor. El ramat. El bon camí. Per a ells no som més que ovelles. Ovelles. Possiblement l'animal més ximple i dòcil que existeix. *(Pausa breu.)* I la que es distancia de la norma? L'ovella negra. La que no segueix allò que se'ns imposa. La diferent. La perduda. La que necessita ajuda.

J: No veig res de dolent en necessitar ajuda.

S: No quan la necessites de veres. Però un superheroï no és cap ovelleta. Un superheroï és el llop que es menja el ramat i el pastor, si fa falta. Ets un superheroï o no, J? *(Udola imitant un llop. J, encara amb els ulls embenats, se sobresalta.)*

J: Què fas? Calla!

S *(s'acosta a J i li descobreix els ulls)*: Desperta, J.

La GERMANA ÀGUEDA fa sonar una campaneta. S i J es dirigeixen al menjador i s'asseuen a taula. Miren el menú: sopa de plat únic i poma vermella de postres. S comença a menjar tan prest com seu. J tanca els ulls i acota el cap.

J: Que Déu Pare omnipotent amb la seva divina Paraula beneeixi aquesta taula i tots nosaltres. Amén.

S *el mira de reüll amb la cullera a la mà*: Amén...

Mengen durant uns segons en un silenci incòmode. S se'l mira tractant de rompre'l.

S: Veritat o repte?

J: Què?

S: Va, J. Aquest lloc ja és suficientment avorrit. Tria. Veritat o repte?

J: —

S: Està bé. Triaré per tu. Repte. Te rept a... Ja ho tenc! Te rept a sostenir la cullera amb el nas durant deu segons.

J: Què dius, ara?

¹² Salm 23 : 4

S: Sí, mira. Així. (*Li fa una demostració. Jriu.*) No ho saps fer? A veure si en lloc d'una ovella seràs una gallina...

J: Mira, només perquè callis. (*Agafa la cullera i fa el repte.*)

S: Un. Dos. Tres. Quatre. Cinc. Sis. (*A J li cau la cullera.*) Oh!

J: Espera, deixa que ho torni a intentar!

S: No, home, no s'hi val! Has perdut el repte. Ara te toca pagar penyora.

J: Què?

S: Repeteix: «Una ovella pelada, peluda, des cap en es cul peluda té un anyellet pelat, pelut, des cap en es peu pelut.»

J *repeteix amb facilitat i amb un puntet fatxenda*: «Una ovella pelada, peluda, des cap en es cul peluda té un anyellet pelat, pelut, des cap en es peu pelut.»

S: Massa fàcil. (*Pensa.*) Ja ho sé. Ho has de dir amb la boca plena. (*Li ofereix la poma. A J se li desencaixa el rostre. Fa cara de pànic.*)

J: No és just.

S: Que sí, que serà més divertit així.

J: No en vull, de poma.

S: Va, no siguis així. A més, ja saps el que diuen: «Una poma al dia, el metge estalv...»

J *interromp cridant*: HE DIT QUE NO!

Silenci tens.

S: No feia falta posar-se així. Quin mal perdre.

J: —

S: Va, ara me pots demanar tu a mi.

J: No vull jugar més.

S: Triï veritat.

J: —

S li fa una ganyota per persuadir-lo. J s'ho pensa durant uns segons.

J: Està bé. Si tant ho vols. Veritat, no? Veritat que penses que estic boig?

S: Com dius?

J: Vaig sentir com li ho deies al Pare Ignasi.

S: I tu què feies escoltant la meva teràpia? *(J l'interpel·la amb la mirada. Pausa breu.)* Aleshores no te coneixia tant. No és que sigui exactament això.

J: Idò?

S: Me sap greu. Me caus bé, J. És simplement que a vegades me costa entendre...

J *interromp*: Entendre, què, S? La meva fe? No necessit que l'entengui ningú més que jo.

S: Però...

J: Reses mai, S?

S: —

J: Ho imaginava. Per mi, el moment de l'oració és un moment de connexió absoluta amb Ell. De simbiosi. És clar que te costa entendre-ho, però Ell m'escolta i no me jutja, S. I encara que no el pugui escoltar, el sent. Aquesta és la meva fortalesa. El meu superpoder.

Pausa llarga.

S: Jo... no sé ben bé què dir.

J: Vols reptes, no? Idò te rept a què resis amb mi abans d'anar a dormir. Ho faries?

S: —

J: Acceptes o no?

S: Amb una condició.

J: Quina?

S li diu alguna cosa a cau d'orella i tren un caramull de píndoles de la seva butxaca. J s'escandalitza.

J: No te les estàs prenent!?

S: Ni de conya. I tu tampoc ho hauries de fer.

J: No saps què dius.

S: Saps la quantitat de merda química que estàs permetent que entri dins el teu cos? Això sí que és kryptonita pura.

J: No és just. A mi me van bé. Deixaries de ballar si jo t'ho demanés?

S: A mi la dansa no me fa mal. I tampoc me fa falta tenir visió de rajos X per veure que a tu, això, t'està destruint.

J: —

S: Tens la teva fe. El teu superpoder. Endavant. Ho respect. Però ja que has decidit ser part del ramat, com a mínim, sigues un poc cabró i trenca les normes. Per una vegada. *(Pausa.)* Jo compliré la meva part del tracte.

S estén la mà a J per segellar el pacte. Amb l'altra mà, sosté la poma. J vacil·la, però acaba estrenyent-li la mà. S fa mitja volta i abans de partir, li llença la poma. Amb prou reflexes, J l'agafa al vol i se la queda observant.

ESCENA 7:

TOT EL MEU DESIG ÉS DAVANT TEU.

Unes hores més tard, cadascú des de la seva cambra, J i S romanen agenollats davant els respectius llits. L'un davant l'altre, paret amb paret.

J: Àngel de Déu.

S: Àngel de Déu.

J: Vós qui sou custodi meu.

S: Vós qui sou custodi meu.

J: Per celestial pietat en aquesta nit.

S: Per celestial pietat en aquesta nit.

J: Il·luminau-me.

S: Il·luminau-me.

J: Guardau-me.

S: Guardau-me.

J: Regiu-me i governau-me.

S: Regiu-me i governau-me.

J: Amén.

S: Amén.

Silenci breu. Somriuen.

J: Bona nit, S.

S: Bona nit, J.

La GERMANA ÀGUEDA entra a la cambra de J amb un tassellet blanc a la mà. J continua agenollat, resant en silenci. A la seva cambra, S jeu al seu llit i llegeix el còmic.

GERMANA ÀGUEDA: Toc, toc. La dosi d'avui.

J: Gràcies, Germana. Deixi-me-la aquí, per favor.

GERMANA ÀGUEDA: No la prens ara?

J: Voldria acabar els meus resos primer. Si no és inconvenient.

GERMANA ÀGUEDA: D'ac... d'acord. *(Col·loca la medicació al terra, devora del llit. Resta allà immòbil, perplexa, contemplant J en silenci durant uns segons.)* «Tu creus que Déu és u. Fas bé. També els dimonis creuen i tremolen.» *(Espera la resposta de J. Ell la mira, pensatiu, insegur.)*

J: Mateu. No. Joan. Espera... *(Sorprès amb ell mateix.)* Germana, crec que m'ha pillat. No la sé.

GERMANA ÀGUEDA: Què vols dir? Pensa una mica més. *(J segueix pensant, frustrat, sense resultat. Ella s'impacienta.)*

J: Marc?

Pausa mínima.

GERMANA ÀGUEDA: És Jaume, J. Jaume 2, versicle 19. «Tu creus que Déu és u. Fas bé. També els dimonis creuen i tremolen.»

Silenci incòmode.

GERMANA ÀGUEDA: Bona nit, J.

J: Bona nit, Germana.

La GERMANA ÀGUEDA marxa preocupada de la cambra, presa del pitjor dels presagis. Respira profundament i es posa la mà damunt l'estómac. Mira cap a la cambra de J.

GERMANA ÀGUEDA: Em parla, saps? Déu. Em parla. Però no ho fa amb paraules, no. Jo... el sent. Aquí. Aquí dedins. I m'empeny a actuar. M'instiga a protegir el pobre indefens com el fill que no he conegut. El fill que em van arrencar dels braços donant-lo per mort. El fill que avui el Senyor em presenta reflectit als teus ulls. Que no corrompin la teva ànima. Que no t'allunyin de mi, i per tant, que no t'allunyin de Déu Pare i de la teva salvació. Que jo només voldria acaronar-te entre els meus braços, fer fora el teu patiment

i advertir-te que vetlessis, que preguessis per tal de no caure en temptació. Que l'esperit prou que està disposat però que la carn és feble.¹³ Feble. Feble. Que quan un és feble, jo també m'hi sent¹⁴ i que en la feblesa és on es manifesta el seu poder.¹⁵ Em dec al seu pla. I em neg rotundament a pensar que no soc aquí si no és per la seva voluntat.

La GERMANA ÀGUEDA surt d'escena. Des de la seva cambra, S, llegeix el còmic en veu alta. Per la seva banda, J, des de la seva, agafa la píndola del tasset amb els dits i l'observa indecís.

S: «Els increïbles poders de Superman han de ser controlats pel superseny.»¹⁶

J: He vist Satanàs caient del cel com un llamp.¹⁷

S: «Com l'energia atòmica, un simple error pot provocar el desastre.»

J: Però pot un dimoni obrir els ulls d'un cec?¹⁸

En un acte de valentia, J decideix amagar la píndola davall el coixí i jeu al llit. Intenta dormir. El PARE IGNASI creua el passadís amb una bossa a la mà. S el sent passar per davant de la seva cambra i guaita.

S: On vas?

El PARE IGNASI l'ignora.

S: Què farà ara el ramat sense el seu pastor?

El PARE IGNASI s'atura. Es gira cap a S i s'hi acosta fermament.

PARE IGNASI: Què has vingut a fer?

S: Uf! Heu estat bevent, Pare?

PARE IGNASI: Sigues honest d'una vegada. Què has vingut a fer?

S: Segons el programa a... «retrobar l'harmonia amb la meua naturalesa espiritual» i... ah, sí!
«A redimir-me dels meus comportaments pecaminosos.»

PARE IGNASI: No m'enganis més. Ho sé tot.

S: —

¹³ cf. Marc 14 : 38

¹⁴ cf. 2 Corintis, 11 : 29

¹⁵ cf. 2 Corintis, 12 : 9

¹⁶ cf. Dorfman, L. (1966, March). *Luthor's First Victory Over Superman* (Action Comics, No. 335) [Comic book]. DC

¹⁷ Lluc 10 : 18

¹⁸ Joan 10 : 21

PARE IGNASI: He xerrat amb la teva mare. Per telèfon.

A S li canvia la cara.

MARE D'S *en off*: Va ser ell qui ens va pregar que l'internéssim al vostre centre, Pare. Jo vaig pensar que havia tornat boig, honestament. Però al meu marit li va semblar una bona idea. Ens va insistir tant i coneixia tan bé el programa que... Ha passat res? Està bé el meu fill?

PARE IGNASI: Què vols de mi, Sergi?

S: Tornar a mirar-te a la cara després de tot aquest temps i comprovar que el que prediques és una farsa.

PARE IGNASI: Me'n vaig. I tu hauries de fer el mateix.

S: Me tens por, Ignasi?

PARE IGNASI: —

S *s'acosta desafiant*: Si el teu ull dret et fa caure... *(Es queda molt prop dels seus llavis. S'aguanten la mirada durant uns segons de tensió.)* Només tenia catorze anys, fill de puta.

El PARE IGNASI el galteja. Silenci.

PARE IGNASI *(a públic)*: No n'estic orgullós. Tot el que diu la carta que heu llegit és cert. Al menys aquesta part. Podria mentir. N'estic acostumat. Però no puc desfer el meu passat. No sé si tenc el perdó de Déu. Tampoc sé si el necessit. El que sí vos puc assegurar és que els meus dimonis m'han perseguit fins el dia d'avui i que acceptaré la decisió que prengueu al respecte. Em pos a les vostres mans. Feis de mi el que vulgueu.

El PARE IGNASI es torna a dirigir a S.

PARE IGNASI: Seré fora uns dies. Quan torni, no et vull veure aquí. *(Tren les sabatilles de ballet de la seva bossa i les hi llança.)* Entesos? *(Marxa sense esperar resposta.)*

S *cria*: No pots fugir eternament de la veritat!

Silenci. S agafa les sabatilles i torna a la seva cambra. Sent ràbia i impotència. Se sent abatut. En part, creu haver estat derrotat. Creu haver perdut la partida. Es deixa caure al llit i mira en direcció a la cambra de J.

S *xiuxineja*: J? Ja dorms? J *no respon*. S *roman pensatiu, mirant les sabatilles al terra. Les agafa.*) Tanta sort de vosaltres.

Sona música. S es posa les sabatilles amb molta cura, gaudint de tornar a fer-ho. Comença a ballar. Improvisa. Primer, tímidament, amb moviments petits, que de cada vegada esdevenen més grans i redons. Des de la seva cambra, J s'incorpora en una mena d'estat de somnambulisme. Desorientat, mira la poma que abans li ha llençat S i que ara es troba a la seva tauleta de nit. La mira amb una estranyesa que poc a poc es va convertint en desig. S continua ballant. J sembla que el pot veure a través de la paret. Comença a jugar amb la poma de manera sensual. L'ensuma. Se la frega pel cos. La mossega.

J: Les teves sagetes han penetrat en mi, i la teva mà ha caigut damunt meu. Els meus lloms són plens de cremor i no tenc res de sa en la meua carn. Estic afeblit. Rugesc a causa del gemec del meu cor. Tot el meu desig és davant teu i el meu sospir no s'amaga de tu. El cor em batega. Les forces m'abandonen. I la llum dels meus ulls ja no és amb mi.¹⁹ (*La seva respiració s'accelera.*) Ja no és amb mi... Ja no és amb mi... (*Gemega fins arribar a l'orgasme.*) Ja no és... amb... mi.

ESCENA 8:

ACTE DE CONTRICIÓ.

El matí següent. Sala de teràpia. La GERMANA ÀGUEDA està inquieta preparant la sessió d'esquenes al públic. Damunt una taula, hi col·loca diferents objectes. No es pot veure a simple vista què són exactament. Entra J.

J: Germana. No l'esperava aquí.

GERMANA ÀGUEDA *no el mira de cara*: De genolls, J.

J: Com diu?

GERMANA ÀGUEDA: Ja m'has sentit. De genolls.

J: Però...

GERMANA ÀGUEDA: Què et pensaves, que no me n'adonaria?

J: Adonar-se de què?

GERMANA ÀGUEDA: Que no reconeixeria l'olor? La textura que queda quan s'asseca?

J: Però de què xerra?

¹⁹ cf. Salm 38 : 2, 7, 8, 9, 10.

GERMANA ÀGUEDA: M'has subestimat, J.

J: On és el Pare Ignasi?

GERMANA ÀGUEDA: Acte de contrició. Ara mateix.

J: Germana, per favor. No sé què es pensa que he fet, però li puc assegurar...

GERMANA ÀGUEDA *l'interromp*: He vist les taques, J.

J: —

GERMANA ÀGUEDA: Taques de vergonya. Als teus llençols.

Les súpliques de J se superposen a les rèpliques de la GERMANA ÀGUEDA. Ella no el vol escoltar, es mantén ferma, impassible davant la desesperació de J, la qual va en augment.

J: No és el que creu, Germana.

GERMANA ÀGUEDA: «Si la teva mà dreta et fa caure...»²⁰

J: Escolti'm, per favor.

GERMANA ÀGUEDA: «...talla-te-la i llença-la lluny de tu.»

J: Jo no he fet res. Cregui'm.

GERMANA ÀGUEDA: «Perquè et val més perdre un dels teus membres...»

J: Va ser involuntari. Inconscient.

GERMANA ÀGUEDA: «... que no pas que tot el teu cos sigui llençat a l'infern.»

J: Mentre dormia.

Silenci.

GERMANA ÀGUEDA: Dormies?

J: Sí.

GERMANA ÀGUEDA: Somniaves?

J: Supòs.

GERMANA ÀGUEDA: I què somniaves?

Silenci.

²⁰ Mateu 5 : 30

GERMANA ÀGUEDA: Em pesa...

J: —

GERMANA ÀGUEDA *insisteix*: EM PESA...

J es dona per vençut. Posa els dos genolls al terra i, abatut, junta les palmes de les mans i acota el cap. La veu li tremola. Es troba a punt del plor.

J: Em pesa de tot cor haver-vos ofès, per ser Vós qui sou, Bondat infinita. I també em pesa perquè em podeu castigar amb les penes eternes de l'Infern. Ajudat de la vostra divina gràcia, propòs no tornar més a pecar, esmenar-me i complir la penitència que em serà imposada. Amén.

GERMANA ÀGUEDA: Amén.

J: Puc marxar ja?

GERMANA ÀGUEDA: Treu-te la roba.

J: Què?

GERMANA ÀGUEDA: La roba.

J es treu el pijama, atemorit. Delicadament, el doblega i el col·loca al terra. Pudorosament, es cobreix el cos amb els braços. Se sent totalment desprotegit davant de l'única persona que l'havia protegit fins ara. No entén res. La GERMANA ÀGUEDA treu un paper doblegat d'una de les seves butxaques.

GERMANA ÀGUEDA: Saps què és això?

J: —

GERMANA ÀGUEDA *llegeix per damunt, cercant un apartat en concret*: «Aquest medicament conté olanzapina i fluoxetina... Agents psicòtics... No prengueu aquest medicament en cas de... Embaràs i lactància, conduir maquinària... Efectes adversos. Aquí. Alguns dels efectes secundaris d'aquest medicament són: marejos, somnolència, confusió. Disminució de desig sexual. (Mira J. Silenci. Doblega el paper i se'l torna a guardar.) Seu, per favor.

J obeeix capcot, avergonyit i en silenci.

GERMANA ÀGUEDA: No aconseguia comprendre què t'havia pogut succeir. (Treu un cinturó enrotllat.) A tu, J, l'intern modèlic. El meu preferit. (El desenrotlla mentre continua parlant.) I llavors l'he trobat. Davall del teu coixí. La píndola. (Comença a fermar el canell de J als braços de la cadira. Repeteix el procés amb l'altre canell.) Com has pogut? Jo et regal la meva confiança i tu m'ho pagues amb traïció. Traïció cap a mi i traïció cap a Déu.

J: Germana, per favor.

GERMANA ÀGUEDA: Shhh. És pel teu bé. *(D'una ribella plena d'aigua, n'extreu una esponja. L'estreny amb el puny per escórrer-la.)* És evident que amb el Pare Ignasi no estàs obtenint els progressos que ens agradaria. Però no pateixis, petit. *(Recorr l'esponja humida pels laterals del front.)* Jo et salvaré.

J pren consciència del que està a punt de succeir. Sense consol, sanglota atemorit quan veu que la
GERMANA ÀGUEDA *treu uns cables. Reconeix què són. Elèctrodes.*

GERMANA ÀGUEDA: Tu estàs penedit, a què sí? *(J assenteix enèrgicament amb el cap.)* I vols tenir una vida normal, és clar. Una vida plena. *(Li va col·locant els elèctrodes al cap.)* Viure lliure de pecat. En la fe. *(J torna a assentir amb temor.)* Idò confia en mi. *(Li col·loca un mossegador a la boca.)* Ulls a la pantalla.

Miren al front. La GERMANA ÀGUEDA pitja el comandament a distància. J baixa la mirada.

GERMANA ÀGUEDA: Ulls. A la. Pantalla.

Comença a sonar de manera progressiva música techno. Fosca, salvatge, frenètica. Projectades, tacant el cos despull de J, s'alternen imatges sensuals de dones amb imatges eròtiques on només hi apareixen homes. La GERMANA ÀGUEDA pitja un botó. J hi respon amb espasmes i gemecs. Ella li aguanta el cap. També pateix fent això. Però no li queda més remei. La música continua sonant. De cada vegada amb més intensitat.

GERMANA ÀGUEDA: I Jesús digué: «Jo veia Satanàs caient del cel com un llamp. Heus aquí, us don potestat per trepitjar damunt les serps i els escorpins. I per sobre tot el poder de l'enemic. I res no us farà mal.»²¹

Apareix el PARE IGNASI per un lateral. No porta l'alçacoll. Aliè a l'escena, amb un tassó de vidre a la mà. Beu. Es mou tímidament al ritme de la música. Es continuen projectant imatges sobre el cos de J, i la GERMANA ÀGUEDA li segueix propinant descàrregues elèctriques. La darrera imatge és una fotografia d'S. J perd el coneixement. Des de la seva cambra, S, que fins ara dormia, desperta i també comença a ballar.

La GERMANA ÀGUEDA s'esfondra i abraça el cos immòbil de J. Li desferma els canells i li retira els elèctrodes i el mossegador. La intensitat de la música disminueix.

GERMANA ÀGUEDA: Déu meu, què estic fent? Què em passa? Què és això que no puc evitar sentir? Em fa mal. Molt. Però no és un dolor corporal, sinó espiritual, malgrat no hi deixi

²¹ Lluc 10 : 18-19

de participar el cos. Un galanteig entre l'ànima i Déu.²² (*Es posa davant de J i li parla directament. J no respon.*) Per què no et deixes arreglar? (*Li agafa les mans i les hi posa damunt els seus pits.*) Per què no em mutes directament els òrgans amb qui la teva mare et va alletar?²³ (*Li controla les mans per acariciar-se els pits.*) Desitja'm. Estima'm. DESITJA'M.

La música torna molt més intensa. La GERMANA ÀGUEDA es deixa emportar i comença a ballar sense control. De sobte, totes les escenes s'entremesclen. El PARE IGNASI i S abandonen els seus espais i s'entreguen a ballar amb la GERMANA ÀGUEDA frenèticament. J continua inconscient, ajagut al terra. Durant uns segons l'escena es torna una bogeria. Llum estroboscòpica. Fum. Descontrol. Èxtasi. Desinhibició.

La música cessa. El PARE IGNASI surt d'escena. S torna a la seva cambra. La GERMANA ÀGUEDA torna en si. Es recompon. Silenci. Mira al seu voltant i s'assegura que ningú l'ha vist. Agafa una llibreta i un bolígraf de la taula.

GERMANA ÀGUEDA escriu a la llibreta: El pacient no ha respost als estímuls. (*Tanca la llibreta i marxa.*)

ESCENA 9:

REPTE.

Unes hores més tard. S entra a la sala de teràpia i troba a J, encara inconscient al terra.

S: J? (*S'hi acosta i en veure'l de prop, reacciona agitat.*) Hòstia, J! Què t'han fet?

J no respon. S l'intenta reanimar, nerviós.

S: J, cony. Respon. J, per favor.

J entra en si: David? ... David, ets tu? ...

S: David? No, soc jo. Mira'm!

J: S?

S: Què t'ha fet aquell cabró?

J: Per un moment he cregut veure les portes del cel obrir-se. I a la fi era feliç.

²² cf. TERESA DE JESÚS, S. (1970). *Libro de su vida*. Madrid: Libra.

²³ Cita atribuïda a Santa Àgueda de Catània.

S (*per a ell mateix*): Me va dir que marxava. Mentider.

J: Tot és culpa meva.

S: No diguis això. No és just.

L'abraça durant uns segons. Seu al seu costat. Silenci.

S: Me'n vaig, J.

J: On?

S: M'han donat l'alta.

Pausa breu.

J: I els teus pares?

S: Me les arreglaré.

J: Seràs a temps per l'audició.

S: Sí.

J: Sort.

S fa un mig somriure d'agraïment, tacat per la pena que li fa acomiadar-se d'ell. Silenci.

S: Vine amb mi.

J: Què dius, ara?

S: Per favor.

J acota la mirada i nega intensament amb el cap, superat per tota la situació. Comença a prendre consciència que, per ventura, S té raó i no pot seguir tancat allà dedins. Però no creu tenir el coratge per sortir. Encara no.

S: Per favor.

Silenci.

J: Et vaig mentir.

S: Com?

J: Quan et vaig dir que evitava tenir por. Era mentida. *(Pausa.)* Tenc por. *(Caient en compte que a la fi és capaç d'admetre-ho en veu alta.)* Sí. Tenc por. De fet, tenc un pànic paralitzant. De sortir allà fora i ensopegar una vegada més. De mirar-me al mirall i odiar-ne el reflex. De retrobar-me de cara amb la veritat de la qual no puc fugir. No soc. No vull. No puc.

Pausa breu.

S: I la vara de pastor? Tu mateix ho vares dir: «Encara que camini en la vall de l'ombra de la mort...»

J *l'interromp*: Eren quatre, S.

S: —

J: O cinc, no ho sé. Així, com de la nostra edat. O potser més grans. No ho record bé. Ni tan sols els podria reconèixer ara si els veiés. Ens esperaven. Supòs. Era de nit. Una zona mal il·luminada. Sabien que hi passaríem. I ells estaven allà. Amagats. Com animals en caça. Eren quatre. O cinc, no ho sé. No ho record bé. A l'aparador de la botiga de còmics hi havia el darrer número de Superman. Ja estava tancada, però m'hi vaig aturar a mirar-lo bocabadat. Desitjaria no haver-ho fet. Però ho vaig fer. Me vaig aturar. Vaig quedar enrere i en David va continuar caminant. *(Pausa.)* Eren quatre. O cinc, no ho sé. El que no puc oblidar són els seus gemecs de dolor. El so dels cops de puny trencant-li la vida. Els «*maricón de mierda*» ressonen encara com martellades dins el meu cap. *(Pausa.)* Jo vaig córrer. Vaig córrer en direcció contrària resant perquè no m'hi relacionessin. «No el conec. No. No vaig amb ell. Vos heu confós. No soc com ell. De veres. No *vull* ser com ell. No *puc* ser com ell. No soc. No vull. No puc. No soc. No vull. No puc. No soc. No vull. No puc.»

J entra en un bucle i trenca a plorar. S se li acosta, molt afectat, a consolar-lo durant uns segons. Silenci. J es va calmant.

J: Repte.

S: Com dius?

J: Ja tens la meva veritat. Ara triï repte.

S somriu i li estén la mà. J l'agafa i, ajudant-s'hi, s'aixeca amb prou forces. S'abracen emotivament.

S: Prepara la maleta. Ens veim d'aquí a mitja hora.

J assenteix decidit amb el cap i marxa. S queda tot sol a la sala. S'acosta a la taula on encara hi ha la llibreta. L'agafa i la llegeix passant les pàgines ràpidament. S'atura uns segons. Amb determinació, agafa el bolígraf i hi comença a escriure. Deixa la llibreta oberta i se'n va a la seva cambra.

ESCENA 10:

LA BESADA DE JUDES.

Uns minuts més tard. S i J preparen les maletes a les seves respectives cambres. La GERMANA ÀGUEDA entra a la sala de teràpia per recollir els objectes que ha utilitzat amb J. Ven la llibreta oberta i llegeix atentament el que ha deixat escrit S. Sen, escandalitzada. Es lleva les sabates i treu un cigar. L'intenta encendre però l'encenedor no funciona. Ho prova diverses vegades sense èxit. Entra el PARE IGNASI.

PARE IGNASI: Veig que hi ha vicis més perdonables que d'altres.

GERMANA ÀGUEDA: El fill pròdig torna a casa.

PARE IGNASI: —

GERMANA ÀGUEDA: On t'havies ficat?

PARE IGNASI: No és de la seva incumbència.

GERMANA ÀGUEDA: Hi has tornat, no?

PARE IGNASI: —

GERMANA ÀGUEDA: I tant que hi has tornat.

PARE IGNASI: —

GERMANA ÀGUEDA: Ets una persona pública, Ignasi. Molta gent et deu reconèixer. El famós convertidor d'homosexuals pillat a un antre com aquell. Algú es podria anar fàcilment de la llengua. Seria un escàndol a tots els nivells.

PARE IGNASI: Li ho agraesc, però no cal que es preocupi, Germana.

GERMANA ÀGUEDA: Efectivament, no cal que ho faci més.

Li entrega la llibreta, amb un somriure de satisfacció a la cara. El PARE IGNASI llegeix. Se li desencaixa el rostre a mesura que ho fa.

GERMANA ÀGUEDA: T'has destruït tot solet, fals profeta.

PARE IGNASI *llegeix, enfurismat*: Descàrregues elèctriques?

GERMANA ÀGUEDA: De tot el que posa aquí, això és el que més t'escandalitza?

PARE IGNASI: Què has fet, Àgueda?

GERMANA ÀGUEDA: El que tu no has tengut valor de fer mai.

PARE IGNASI: T'has extralimitat.

GERMANA ÀGUEDA: Què volies que fes?

PARE IGNASI: Cenyir-te al programa.

GERMANA ÀGUEDA: El programa? Ha!

PARE IGNASI: —

GERMANA ÀGUEDA: Saps tan bé com jo que el teu programa no és més que una estafa si ho lidera algú com tu. Teràpia reparativa. Què has aconseguit amb ella? Si ni tan sols t'has pogut reformar a tu mateix. Mira't. Fas vergonya.

Silenci tens.

PARE IGNASI: Si compleix la seva paraula...

GERMANA ÀGUEDA: Ho farà. I no m'estranya. Has destrossat la vida a aquest pobre nin. I dubt que no sigui l'única. Amb catorze anys. Quin oi.

PARE IGNASI: No. No ho permetran. Ho desmentiran. Emetran un comunicat. Ho taparan tot. Com sempre han fet.

GERMANA ÀGUEDA: No crec que et puguin tapar més. Es rentaran les mans. I, de pas, també la cara. Condemnaran els fets. Diran que ho desconeixien. Et llevaran del mig. Ens vendrà bé. I tu, per contra, seràs investigat i jutjat. Amb sort, empresonat. Abusos, tortures i coacció. Descàrregues elèctriques. Com se t'acut fer tal cosa?

PARE IGNASI: No pots fugir eternament de la veritat, Àgueda.

GERMANA ÀGUEDA: Tens la poca-vergonya de parlar tu de fugir?

PARE IGNASI: Si jo caic, tu cauràs amb mi.

GERMANA ÀGUEDA: No t'equivoquis. El meu nom no apareix enlloc. I jo només complia ordres del líder de la institució. Estàs acabat, Ignasi.

PARE IGNASI: És la meva paraula contra la teva.

GERMANA ÀGUEDA: Efectivament. *(Li fa una besada a la galta i li pren la llibreta.)* Que Déu et beneeixi.

La GERMANA ÀGUEDA marxa i deixa el PARE IGNASI tot sol i afectat durant uns segons.

ESCENA 11:

EL VALOR DE POSAR-SE LA CAPA.

S i J surten de les seves cambres amb les respectives maletes. Es topen de cara. Es miren. S somriu, decidit. J assenteix, fent un esforç. S passa davant. J el segueix insegur.

S: Jo sortiré per la porta de davant, per no aixecar sospites, i els distrauré si encara estan desperts. Hi ha una porta a la part de darrere amb el pany romput. Comunica directament amb el camí que va a la carretera. Espera'm allà.

J: D'acord.

GERMANA ÀGUEDA *en off*: J. (J es gira, cercant d'on prové la veu. No veu ningú.) La teva dosi.

S: Tot bé?

J: Eh... Sí.

S: D'acord. Fins ara.

S baixa a platea. J es torba uns segons, però també s'activa.

PARE IGNASI *en off*: Si algú camina de nit, ensopega, perquè no hi ha llum en ell.

J es paralitza una altra vegada. S se n'adona.

S: Segur que estàs bé?

J no respon. Les veus de la GERMANA ÀGUEDA i del PARE IGNASI en off se superposen. S també s'hi suma, en escena. La barra en diagonal / fa referència al moment d'inici de la següent rèplica. J sent els tres parlaments a la vegada, entremesclats, gairebé intel·ligibles. Quan acaben, tornen a començar. El desconcerten. El pertorben. Mostra dificultat per respirar i cau de genolls a terra.

GERMANA ÀGUEDA *en off*: I Jesús digué: / Jo veia Satanàs caient del cel com un llamp. Heus aquí, us don potestat per trepitjar damunt les serps, i els escorpins, i per sobre tot el poder de l'enemic. I res no us farà mal.

PARE IGNASI *en off*: En casos com el teu, és comú confondre aquests sentiments. / A vegades les persones tendim a projectar les nostres frustracions en altres que s'acosten més a allò que vertaderament volem arribar a ser. En el fons no l'estimaves sinó que més bé...

S: Ni les bales, ni el foc, ni la dinamita. Ni tan sols una bomba termonuclear pot ferir el magnífic home d'acer. Només una substància pot matar-lo. La kryptonita. El nostre

superheroi posseeix un element que actua en la seva contra: el plom! Però quan l'inframón troba una manera per destruir aquesta única protecció, Superman es troba a la seva pròpia mercè a... LA GÀBIA DE LA MORT...

J: PROU! PROU! PROU!

Les veus cessen. J comença a pegar-se manotades a la cara, fora de si. S puja corrent a contenir-lo. Forcegen durant uns segons. J es resisteix violentament, fins que S aconsegueix reduir-lo i l'abraça. J desisteix, esgotat. Abraça S amb força.

S: Tranquil. Ja està, J. Soc aquí. Estaràs bé. Estarem bé.

Silenci.

J: No sé si ho puc fer, S.

S: I tant que pots! A més, has triat repte. No te pots tirar enrere, o hauràs de pagar penyora.

J: —

S: Ets un superheroi, recordes? Tots en portam un dedins. Només cal el valor de posar-se la...

J *interromp*: Un superheroi no abandona qui estima. Els superherois salven vides. I jo el vaig deixar morir.

Silenci.

S: A quin número mor Supergirl?

J: Què hi té a veure això, ara?

S: Dignes. Era dels «Action Comics»?

J: Eh. No. De «Crisi a Terres Infinites». El número 7. Crec. Per què m'ho demanes?

S: I Superman no ho va poder evitar. No?

J: —

S: Contesta'm.

J: No. No ho va poder evitar.

S: Està bé. I quantes vegades Superman ha mort algú accidentalment? O fins i tot intencionadament! I quantes vegades ha dubtat? O se li ha escapat el dolent? (*Pausa.*) A vegades els superherois no poden evitar que passin coses. I a vegades els superherois la

caguen. Però no es rendeixen. Mai. No s'ho poden permetre. *(Pausa.)* I és totalment lícit que tenguís por. És més, és lògic. Jo també en tenc, de por. Però més por me fa quedar allà dedins. I no te vull deixar enrere. Me neg a fer-ho. *(Pausa.)* Perquè, saps una cosa? Ens hem d'aferrar a allò que puguem per no tenir-ne, de por. A la vara de pastor. A les sabatilles de ballet. A la capa de superheroï. Al que sigui. Però ens hi hem d'aferrar fort amb les ungles i les dents. I resistir, hòstia. Resistir per existir. No ens queda d'altra. Aquest és el nostre poder de veritat. On resideix la nostra heroïcitats. El nostre estoïcisme. O ens rebel·lam o ens anul·len. *(Pausa.)* La por? La por és la nostra veritable kryptonita. I que no hi hagi més Davids, la nostra missió. *(Pausa.)* O sigui que sí, Jonatan. Ets un superheroï. T'ho creguis o no. I no. No necessites una cura, sinó el valor de posar-te la puta capa.

J el mira absort i il·lusionat. Sona de nou el tema principal de Superman, de John Williams.

S li estén la mà: Aixeca't. (J li agafa la mà i s'aixeca.) Resplendeix. (S li desembotona la camisa del pijama i l'hi col·loca a tall de capa.) Perquè la teva llum ha vingut. ²⁴

S'agafen de les mans i es miren els ulls. Somriuen. S'han entès. Estan d'acord. Junts, en sincronia, desmunten l'escenografia. Destrossen el centre. El deixen en ruïnes. Agafen les maletes i marxen.

La música es distorsiona. Torna fosca i hostil. Apareix el PARE IGNASI, a un lateral, es canvia de roba. Es posa un pijama molt similar al dels interns, però aquest és gris i porta un codi imprès a la part esquerra del pit: R-0212²⁵. Seu a una de les cambres, ara, la seva cel·la. La GERMANA ÀGUEDA, impassible es col·loca al centre. La música cessa. Es dirigeix a públic, emulant el PARE IGNASI a l'inici de l'obra.

GERMANA ÀGUEDA: L'homosexualitat té sortida i jo puc ajudar-te. *(Gira el cap cap a un costat. Somriu afablement.)* Benvingut, F.

Fosc.

²⁴ Isaïes 60 : 1

²⁵ Romans 2 : 12 («Ja que tots els qui van pecar sense llei, també es perdran sense llei; i tots els qui van pecar sota la llei, seran jutjats per la llei»)